

Comunicat íntegre del Casal Panxo de Berga sobre el Centenari de Queralt

El Casal Panxo reivindica la lluita contra els poders a l'ombra, el caciquisme i el classisme

Arriba La Patum extraordinària. I amb aquest concepte, ja són innumbrables els qualificatius d'excepcionalitat que acompanyen tot el que des de fa unes setmanes es mou a Berga per celebrar el Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt. Som berguedans i berguedanes, i sí, nosaltres també entenem que Queralt forma part de la nostra identitat: és un referent per a la gent de la comarca, és part de la nostra cultura, de la nostra essència i de la nostra història. Malauradament, però, no tota la nostra història és exemplar ni impecable.

Podríem entendre (que no compartir) que en un 1916 es veïés amb bons ulls la coronació solemne de la Mare de Déu de Queralt a proposta d'un monjo clarietà. També entenem, com a part fosca de la nostra història, que als 25 anys d'aquesta data el nacionalcatolicisme feixista de Franco volgués commemorar l'efemèride tot just dos anys després del final de la guerra, el 1941. No ens estranya tampoc que posteriorment, l'any 1966, se celebrés el 50è aniversari -només cal repassar arxius fotogràfics i hemeroteques per trobar-hi els poders fàctics coneguts i mantinguts a la ciutat.

Un 1966 recordat històricament, d'altra banda, per ser l'any de les tres Patums: Corpus, Franco i el cinquantè aniversari de la coronació. Finalment, després d'aquestes dues efemèrides patrocinades i impulsades pels poders franquistes, fa trontollar una mica que el 1991 es decidís mantenir aquesta suposada tradició popular. Seguint en la mateixa línia, ens preocupa enormement que avui, al 2016, en ple segle XXI, s'hagi vist com a 'normal' continuar aquest anacronisme demencial.

Si és veritat que Queralt avui té un significat que va més enllà de l'estricament religiós, des del Casal Panxo veiem urgent la necessitat de reivindicar-la superant velles tradicions i supersticions. Sempre amb la vista posada a fer de la muntanya un punt de trobada per a la defensa del territori i on tots els berguedans i berguedanes s'hi sentin representats independentment del seu origen o religió.

Des del Casal Panxo no podem ni volem deixar d'entrar en el debat que es genera en el si de la ciutat i és per això que ens reafirmem en el nostre posicionament en pro d'una societat laica, oberta i feminista. I és per això que creiem que si realment aquest símbol forma part de nosaltres i va més enllà de qualsevol espiritualitat religiosa, hauria calgut una mirada molt més adequada al segle XXI a l'hora de plantejar aquesta 'gran' efemèride i hauria d'haver esdevingut una festa inclusiva en la que Queralt, la muntanya, l'indret, en sortís beneficiada així com també el poble que l'acull. I és que en un principi es va projectar el Centenari com unes jornades que havien de ser un espai transversal d'activació social, associativa o veïnal, per una banda, i l'escenari de nombroses activitats per la totalitat de públics, per l'altra. El resultat final, tanmateix, n'ha estat

un de ben diferent i en veiem les expectatives fracassades. Rebutgem, doncs, la programació final d'actes del Centenari, gens transversals ni amplis.

De la mateixa manera que cal reservar un respecte per aquelles persones que amb humilitat i honestetat, i per creença sincera han contribuït en tota aquesta organització igual que ho fan en el seu dia a dia a través de diferents moviments socials, entitats o associacions, desinteressadament i pel bé col·lectiu, també volem denunciar el benefici particular que n'han tret molts dels qui - suposadament de manera desinteressada- han estat treballant per fer d'aquest un centenari 'especial'. Veiem amb mals ulls la imposició de la decoració dels carrers amb frases retrògrades i anacròniques. No estem gens d'acord amb la poca transversalitat de la comissió dels actes. Creiem que és alarmant que els grans cacics comarcals mantinguin els seus privilegis de sempre servint-se de la política que hauria de ser de tots i de totes. És preocupant el tràfic d'influències, de diners i de poder a l'ombra que porten la nostra comarca a la ruïna (econòmica, demogràfica, patrimonial i territorial). Fins i tot una entitat com La Caixa, culpable de fets tan quotidians com el desnonament i l'empobriment de milers de famílies, ha tornat, cínicament, a erigir-se com a patrocinador salvador per l'ocasió, intentant rentar-se així la cara davant l'opinió de la societat berguedana.

És per tot això que des del Casal Panxo rebutgem les tradicions com a dogma immutable i les reivindiquem com allò que entenem que han de poder ser: oportunitats motor pel canvi social. És per això, també, que reivindiquem una Patum que no sigui presa com a ostatge del catolicisme més ultradretà de la comarca per tal de fer-nos xantatge emocional mesclant una festa que amb els anys el poble se l'ha fet seva amb una moral i ideologia imposada. I de la mateixa manera, exigim a les administracions públiques que facin els passos necessaris per tal que cap membre escollit pel poble interactuï en afers relacionats amb la vida privada de les persones i es garanteixi així d'una vegada per totes la separació entre el poder eclesiàstic i el civil. De cap altra manera podem entendre la lluita cap a una república catalana mentre en rebentem a la vegada un dels pilars fonamentals com ho és la separació de poders.

Que les nostres festes, les nostres muntanyes i els nostres símbols deixin de representar els valors d'un passat feixista i es transformin en símbols de compromís i lluita!

LA PATUM JA NO ÉS DE L'ESGLÉSIA! CONTRA ELS PODERS A L'OMBRA I EL CACIQUISME RANCI, CULTURA POPULAR!